

der til nyttige og fortræffelige Foranstaltninger anvendt 19 Mill. Kr. og tænk: til disse Forbedringer maatte vi nu ikke betale mere end 14 Millioner. Han regnede ikke Jernbanetaksterne med, og han fremsatte den fremragende Opfattelse, at vi vare komne til at køre hurtigere og bekvemmere, siden vi havde faaet 4 Millioner i nye Takster (Afbyrdelse). Det ærede Medlem sagde, at naar man vilde køre hurtigere og bekvemmere, maatte man ogsaa betale derfor. Det forekommer mig, at man kørte lige saa hurtigt og bekvemt i Henhold til den gamle Takst, som man kører efter den ny. Altsaa den Tid, som det ærede Medlem saa tilbage paa, laa for ham sollys og straalende. Jeg ser denne Tid noget anderledes, jeg ser tilbage paa en Periode, som begyndte i 1905, hvis Linie er vigende og faldende, og hvis Resultater ere tristere og tristere. Den politiske Linie i denne 7-aarige Periode, som begynder med Reformpartiets Brud med det radikale Venstre, tegner sig saaledes: Her nede i Folketinget først fornem Tilbageholdenhed overfor de Moderate, derpaa venlig Indladsen overfor dem, derefter Sættelse af Ledelsen til de Moderate. Dette er den politiske Linie fra 1905 her nede i Folketinget. Overfor Landstinget er Linien saaledes: Først Samarbejde med de Frikonservative, dernæst Samarbejde med de Frikonservative og den moderate Del af Højre og nu til sidst Samarbejde med hele Højre. I Dag staar Regeringspartiet med hele Højre lige til den gamle General samlet omkring sin Politik. Derved er ogsaa Linien løbet ud, dermed have de Herrer faaet alt, hvad de kunne faa, de kunne ikke faa noget længere til højre end Ekscellencen Estrup, længere kunne de ikke komme, den sidste Reserve er opbrugt.

I Lovgivningen — i den økonomiske Lovgivning, som vi tale om i Dag — ser denne Linie saaledes ud: Et Toldforlig og et Militærforlig, hvis økonomiske Konsekvenser i Dag maa bæres gennem de Statslaan, vi have optaget, og de Skatter, som nu paabyrdes os. Af Statslaanene, de 70 Mill. Kr., som ere optagne midlertidigt de sidste Aar og nu ombyttes, er der anvendt 30 Mill. Kr. til at betale Underskud, fremkaldt ved Toldloven. Der er betalt hidtil omtrent 20 Mill. Kr. paa de ekstraordinære Forsvarsudgifter, og 5—6 Millioner ere af Statslaanene anvendte til at dække den Manko, der er imellem de stigende Forsvarsudgifter og Forsvarsskatten indtil dette Øjeblik. Thi det er aldeles ikke sandt, at Forsvarsskatten dækker de nye Forsvars-

udgifter. Det er for saa vidt særdeles hensigtsmæssigt, at Forsvarsskatten er skilt ud særskilt, og jeg vil anmode om, at Forsvarsskattens Beregning maa finde Sted særskilt. Derved vil man komme til at se, at det ikke er sandt, at denne Skat dækker de stigende Forsvarsudgifter. Saa regner jeg selvfølgelig kun Stigningen fra umiddelbart, forinden Forliget blev sluttet, og til nu. Stigningen er indtil nu ca. $3\frac{3}{4}$ Mill., og den vil næste Aar blive omtrent 4 Millioner — i hvert Fald de nærmest følgende Aar, jeg tror allerede næste Aar. Dertil vil komme Forrentning og Amortisation af $31\frac{1}{2}$ Mill., med Kasernebevillingen, som er paa $2\frac{1}{2}$ Mill., bliver det 34 Mill. Kr. Altsaa med en Rente af 4,40 pCt., som er den effektive Rente, ses det, at der til Beløbet 4 Mill. maa lægges $1\frac{1}{2}$ à $1\frac{3}{4}$ Mill. Forsvarsskatten dækker altsaa langt fra dette. Yderligere har den i den Periode, vi allerede have gennemgaaet, ikke været nær tilstrækkelig, bl. a., fordi Formue- og Indkomstskatten forrige Gang begyndte senere end Udgifterne. Formueskatten har det aldrig nogen Hast med at faa ind, men Forsvarsudgifterne kom øjeblikkelig væltende, og i de første Aar, vi havde stigende Forsvarsudgifter, havde vi slet ingen Indtægt af den nye Skat. Derved var der foreløbig opsamlet et Underskud paa 5—6 Millioner, som er afholdt af de Statslaan, som vare afsluttede.

Dette er altsaa det politiske Resultat. Det ærede Medlem fra Fredericia, som saa tilbage, og saa, hvad der var bevilget, glemte besynderligt nok helt og holdent, at vi ogsaa have talt om Militærvæsenet i disse Aar. Han glemte mærk værdig nok, at siden 1905 have vi ikke talt om andet, at hele vor Politik har været opfyldt af, hvilke Militæruddgifter vi skulde have, og han glemte helt at nævne, at i 1904—05 vare de ordinære militære Udgifter blot for de to Forsvarsbudgetter 17 Mill. Kr., og i Aar er der paa de to Budgetter langt over 23 Mill. Kr. for ikke at tale om de ekstraordinære Budgetter og Militærstigninger paa de civile Budgetter. Det er alene paa de to positive Militærbudgetter 6 Mill. Kr.s Stigning. Besynderligt, at det ærede Medlem, da han skulde se tilbage, ganske glemte dette. Naar jeg ser tilbage paa den Tid, som er tilendebragt, ser jeg Mørke og siger med Æventyret: „mørkt bag“, og saa haaber jeg, at det ogsaa skal lykkes os med Æventyret at sige: „lyst for“. Ud af den Opløsningsproces, ud af den kæmpemæssige politiske Bankerot, som vi i Dag stadfæste her i Tinget, maa der gaa en Opgangstid for det danske Folk.